

בש"פ 9999/17 - מ' ז' נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9999/17

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המערער: מ' ז'

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
במ"ת 43845-12-17 שניתנה ביום 21.12.2017 על
ידי כב' השופט אלי אברבנאל

תאריך הישיבה: ו' בטבת התשע"ח (24.12.2017)

בשם המערער: עו"ד ניק קאופמן

בשם המשיבה: עו"ד מתן עקיבא

החלטה

1. לפני ערעור לפי סעיף 70ד(א)(1) וסעיף 70ד(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט) על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים במ"ת 43845-12-17 (כב' השופט א' אברבנאל) מיום 21.12.2017, בגדרה נדחתה בקשת המערער להטיל צו איסור פרסום על שמו ועל כל פרט מזהה.

2. כנגד המערער תלויה עתירה להכרזה עליו כ"בר-הסגרה" לפי סעיף 3 לחוק ההסגרה, תשי"ד-1954, בגין ביצוע עבירת אינוס בקטינה בארה"ב בשנת 2004 (תה"ג 43874-12-17). יחד עם העתירה, שהוגשה ביום 21.12.2017, הוגשה גם בקשה למעצרו עד מתן החלטה בעתירה. בדיון שהתקיים בבית המשפט קמא בבקשת המעצר, ביקש המערער, מצידו, להורות על איסור פרסום על שמו ועל כל פרט מזהה.

בית המשפט קמא, קיבל את עתירת המדינה והורה על מעצרו של המערער עד להחלטה בהליכי ההסגרה וקיבל חלקית את בקשת המערער לאיסור פרסום, כך שהורה "לאסור כל פרסום הנוגעים [כך במקור - ג'.ק.] לבריאותו הגופנית או הנפשית של המשיב", אך התיר פרסום שמו וזהותו. על מנת לאפשר למערער להשיג על החלטה זו, הורה בית המשפט המחוזי על עיכוב ביצוע החלטת איסור הפרסום ולאחר שהוגש הערעור, הוריתי על איסור פרסום כל פרט מזהה של המערער, עד להחלטה אחרת (החלטות מיום 22.12.2017 ומיום 24.12.2017).

3. בערעור שהגיש, טען המערער כי איסור הפרסום דרוש על מנת למנוע פגיעה חמורה בבריאותו והחמרה במצבו הנפשי, שייגרמו בשל הפרסום. לשיטתו, לנוכח מצבו הרפואי גובר עניינו הרפואי-נפשי על העניין הציבורי שבפרסום זהותו, בהינתן כי עילת המעצר היא החשש להימלטות להבדיל מסכנה לציבור.

4. ב"כ המשיבה התנגד לערעור, בעומדו על כך כי עניינו של המערער אינו מצדיק חריגה מהכלל בדבר פומביות הדיון. לשיטתו, החלטת בית המשפט קמא מאזנת נכונה בין הפגיעה בפרטיותו של המערער לבין האינטרס הציבורי בפרסום, שעה שנקבע כי ייאסר פרסום כל פרט המתייחס למצבו הבריאותי. עוד טען כי, מצבו הנפשי של המערער אינו עולה כדי "מוגבלות נפשית" כפי שהיא מוגדרת בחוק ואין בו כדי להצדיק איסור פרסום שמו. וכן הפנה להנחיות פרקליט המדינה: איסור פרסום "לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות" - סעיף 70ד(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984(להלן: הנחיות פרקליט המדינה).

5. לאחר שעיינתי בבקשה, בנספחיה ובהחלטת בית המשפט המחוזי ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון, הגעתי למסקנה כי דין הערעור להידחות.

6. הכלל בדבר פומביות הדיון הוא כלל יסוד המעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה וקבוע גם בסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט. כפועל יוצא מכך, החריגים לכלל, כפי שנקבעו בחוק בתי המשפט, זכו לפרשנות מצמצמת (בש"פ 3205/13 פלוני נ' מדינת ישראל (9.10.2013) (להלן: עניין פלוני)). כך, נדרש חשוד בפלילים להצביע על נזק חמור, החורג מהרגיל, שייגרם לו בשל הפרסום וכי מן ראוי להעדיף את עניינו שלו על פני העניין הציבורי שבפרסום (בש"פ 6806/14 חכים נ' מדינת ישראל (15.10.2014) וע"פ 8225/12 חברה פלונית בע"מ נ' מדינת ישראל, סעיפים 11-13 לפסק דינו של השופט ע' פוגלמן (24.2.2013)). וכך נקבע, כי הפגיעה בפרטיות הנובעת מפרסום ההליך הפלילי אינה בגדר "פגיעה חמורה" בפרטיות בגינה ייאסר הפרסום (בש"פ 3031/11 בן דוד נ' מדינת ישראל (9.9.2015), וזאת גם בעבירות מין, שגם אז נדרש המבקש להצביע כי פרסום שמו יביא לפגיעה חמורה בפרטיותו במידה "העולה על פגיעה 'רגילה' שנגרמת לכל נאשם שעבר עבירות דומות מעצם פרסום שמו" (עניין פלוני הנ"ל וע"פ 197/12 חדד נ' מדינת ישראל (16.2.2012)).

7. עיקר טענותיו של ב"כ המערער היו כי פרסום שמו וזהותו של המערער יביא להחמרה במצבו הנפשי. בטענה זו, אף אם אקבלה כלשונה, אין די כדי להצדיק איסור פרסום שמו וזהותו בהקשר לחשד האמור. מטעמו של המערער לא

הוגשה חוות דעת מקצועית בעניין ולא ניתן להתייחס לטענה כמבססת נזק החורג מן הרגיל שכן הדעת נותנת כי אדם המצוי במקומו של המערער יגיב בצורה קשה. יתרה מכך, גם בהינתן כי בגדרו של סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט רשאי בית המשפט לאסור פרסום כדי להגן על בטחונו של אדם, גם בנסיבות בהן מדובר על חשש לפגיעה עצמית בשל נסיון אובדני, הרי שהטענה לא נטענה ביחס למערער ואף לא התבקשה שהות לשם הגשת חוות דעת פסיכיאטרית מטעמו.

8. בעניינו של המערער, משהורה בית המשפט המחוזי כי יאסר כל פרסום הנוגע למצבו הבריאותי והנפשי של המערער, אין בעצם פרסום שמו כדי לפגוע פגיעה חריגה בפרטיותו, כנדרש בסעיף 70(ד) הנ"ל או כדי לגרום נזק חמור למערער, כאמור בסעיף 70(ה1)(1) לחוק בתי המשפט.

9. נסיבות נוספות המאפשרות היענות לבקשת איסור פרסום, קמות מקום בו מראה המבקש כי הפרסום יביא לפגיעה חמורה בפרטיותו, בין היתר בשל חשיפת מידע רפואי או "לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות שכלית או של אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלויות" (סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט). נסיבותיו הבריאותיות של המערער אינן מבססות מצב של "מוגבלות נפשית", משזו מוגדרת בסעיף 1 לחוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), תשס"ו-2005, כלקות נפשית המגבילה את יכולתו של האדם להיחקר או למסור עדות, דבר שלא נטען בעניינו של המערער.

10. לאור האמור לעיל, לא שוכנעתי כי יש מקום להורות על איסור פרסום שמו של המערער. איסור פרסום שמו של המערער עד החלטה אחרת, בטל בזאת.

ניתנה היום, ט' בטבת התשע"ח (27.12.2017).

ש ו פ ט